

Букурешките българи, като Христо Георгиевъ и неговитѣ привърженици търговци, за да се увѣрятъ, какъ стои работата, бѣха испратили д-ръ Селемински въ Бѣлградъ, да се срѣщне съ Раковски и проучи добръ тази работа, която бѣше распалила толкова живо българитѣ. Д-ръ Селемински дохожда нѣколко пѣти при Раковски, разпитва го за сичко, вѣроятно съгласно инструкциитѣ отъ своитѣ пратеници.

Трѣбва да забѣлѣжа тукъ, че тѣзи букурешки първенци българи не прѣдприемаха никога такава работа безъ съгласието и одобренieto на Оффенберга, руский генераленъ консулъ въ Букурещъ. Това се забѣлѣзваше много добръ отъ поведението на д-ръ Селемински. Той щомъ пристигналъ въ Бѣлградъ, отишелъ първо да се види съ тукашния руски генераленъ консулъ, и послѣ дойде при Раковски. Раковски не бѣше добръ съ този консулъ, и го подозираше, че той не само е недоброжелателъ за българското дѣло, но го даже считаше като противникъ на българското революционно дѣло. Раковски бѣше нагласилъ момчета да слѣдятъ добръ д-ръ Селемински, тѣй че, той колкото пѣти идваше при Раковски, веднага слѣдъ това отиваше въ руското консулство. Наконецъ Селемински прѣстана да идва при Раковски.

Нѣкои добри наши приятели бѣха ни писали, че Д-ръ Селемински билъ дошълъ въ Бѣлградъ съ незнамъ какво количество пари отъ букурешките първенци за въстанието. Раковски въ послѣдствие на това бѣше го запиталъ : не е ли натоваренъ съ нѣкоя парична помощъ отъ букурешките българи? Селемински му каза, че той не билъ получавалъ отъ тѣхна страна никакви пари. Раковски обаче сѣ съмняваше. Той бѣше нагласилъ нѣкои рѣшителни българчета, да отидатъ на квартирата му и го заплашатъ, да остави паритѣ що му дали Букурешките българи при Раковски, защото иначе животътъ му е въ опасностъ. Селемински слѣдъ това, уплашенъ, какъвто бѣше той страховивъ, по-